



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **A. O.**, st. přísl. Ukrajina, zast. JUDr. Vendelínem Mihalikem, advokátem, se sídlem Praha 2, Římská 16, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 31.5.2010, č.j. CPR-2487-1/ČJ-2010-9CPR-C213

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 31.5.2010, č.j. CPR-2487-1/ČJ-2010-9CPR-C213 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Vendelína Mihalika, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, kterým bylo zamítnuto jako nedůvodné jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 19.1.2010 č.j. CPPH-026991-1/CI-2009-60, kterým nebyla podle ust. § 44a odst. 3 s odkazem na ust. § 35 odst. 3 ve spojení s ust. § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na ust. § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. prodloužena doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

V odůvodnění pak odvolací orgán mimo jiné zrekapituloval průběh správního řízení a konstatoval, že přezkoumáním spisového materiálu dospěl k závěru, že podmínky pro zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byly splněny, neboť cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu, má záznam v Rejstříku trestů České republiky a tudíž jej nelze považovat za osobu trestně zachovalou.

Dále odvolací orgán uvedl, že žalobce v rozhodné době pro posouzení žádosti i následného odvolání měl záznam v Rejstříku trestů a z této skutečnosti musel správní orgán vycházet. O zahlazení odsouzení si žalobce, přestože byl na tuto skutečnost upozorněn již rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 18.12.2009, nepožádal, resp. nepředložil správnímu orgánu ani v odvolacím řízení doklad potvrzující zahlazení odsouzení. Dopisem ze dne 18.5.2010 doplnil zástupce žalobce podané odvolání o e-mailové sdělení ze dne 8.3.2010 Mgr. M. L., Okresní soud v Přerově, ze kterého vyplývá, že „trestní příkaz ze dne 26.2.1999 č.j. 3T 27/99-46 nabyt právní moci dne 12.4.2005 a trest spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, který byl odsouzenému uložen v trvání pěti let tak bude vykonán dne 12.4.2010. Dle spisového materiálu nebylo soudem rozhodnuto o započtení doby zadržení do doby výkonu trestu.“ Tímto účastník řízení sdělil odvolacímu orgánu, že trest zákazu činnosti byl žalobcem vykonán, proto se na něj hledí jako by nebyl odsouzen, a proto je nutno považovat žalobce za trestně bezúhonného, tedy trestně zachovalého ve smyslu zákona o pobytu cizinců.

Odvolací orgán se také v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval námitkami žalobce uvedenými v jeho odvolání, při svém rozhodování vycházel z dikce zákona a konstatoval, že dle ust. § 56 odst. 2 písm. a) ve spojení s výše citovanými ustanoveními zákona č. 326/1999 Sb. nelze udělit cizinci pobyt, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174).

Odvolací orgán se zabýval i námitkou žalobce ohledně jeho společného života s manželkou, přičemž dospěl k závěru, že manžele nespojuje na území České republiky společná domácnost, když manželka žalobce je po celou dobu pobytu hlášena na jiných adresách než žalobce.

Za účelem ověření skutečností uvedených v odvolání žalobce týkajících se jeho osvědčení, si dne 31.5.2010 vyžádal odvolací správní orgán nový výpis z evidence Rejstříků trestů, který i nadále obsahoval zmiňovaný záznam.

Žalobce v žalobě namítal, že podmínky pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebyly a nejsou dány, neboť žalobce je trestně zachovalý a nemá v evidenci Rejstříku trestů žádný záznam. K tomu předložil soudu aktuální výpis z evidence Rejstříku trestů, ve kterém není uveden žádný záznam.

Žalobce rovněž tvrdil, že žalovaný byl povinen si vyžádat aktuální výpis z evidence Rejstříků trestů ke dni 31.5.2010.

Žalobce také namítal, že nesprávně byl posouzen dopad rozhodnutí na soukromý a rodinný život žalobce, zejména na jeho společný život s jeho manželkou, když odvolací orgán bez dalšího pouze na základě rozdílných adres pobytu žalobce a jeho manželky vyvodil, že nevedou společnou domácnost a žádné jiné šetření v této věci správní orgán neprovedl.

Ve vyjádření k žalobě odvolací správní orgán uvedl, že rozhodnutí správních orgánů v předmětné věci bylo vydáno v souladu s platnými právními normami České republiky, tzn. zejména v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb. a zákonem č. 326/1999 Sb. a vykazuje všechny náležitosti požadované ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb. V napadeném rozhodnutí se pak správní orgán dostatečně vypořádal i s přiměřeností dopadu rozhodnutí do rodinného života cizince. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

Ve správním spise se nacházejí pro danou věc tyto podstatné dokumenty:

Žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 19.3.2009; oznámení správního orgánu I. stupně ze dne 25.3.2009; výpis z evidence Rejstříku trestů ze dne 29.7.2009 a ze dne 31.5.2010; rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19.1.2010 č.j. CPPH-026991/CI-2009-60, odvolání žalobce ze dne 4.2.2010 včetně jeho doplnění ze dne 18.5.2010; žalobou napadené rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 31.5.2010 č.j. CPR-2487-1/ČJ-2010-9CPR-C213

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil věc takto:

Žalobce v žalobě předně namítal, že podmínky pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebyly a nejsou dány, neboť žalobce je trestně zachovalý a nemá v evidenci Rejstříku trestů žádný záznam. K tomu předložil soudu aktuální výpis z evidence Rejstříku trestů zpracovaný dne 14.6.2010, ve kterém je uvedeno, že žalobce nemá záznam v Rejstříku trestů ČR. Žalobce rovněž tvrdil, že žalovaný byl povinen si vyžádat aktuální výpis z evidence Rejstříku trestů ke dni 31.5.2010.

Ze správního spisu soud zjistil, že tento obsahuje výpis z evidence Rejstříku trestů zpracovaný dne 31.5.2010 týkající se žalobce, v němž je uvedeno: „Obsah: Okresní soud Přerov – Dat. rozhodnutí: 26.2.1999, 3T 27/99, § 224 odst. 1,2 zák. č. 140/1961 Sb., Odnětí svobody podmíněně, výměra – počet měsíců: 12, zkušební doba – datum do : 12.10.2007, počet roků: 2, počet měsíců: 6, osvědčení se: 13.10.2008, Zákaz činnosti, výměra – počet roků: 5, zákaz činnosti: Zákaz řízení motorových vozidel“.

Soud souhlasí se žalobcem v tom, že byl odvolací správní orgán povinen si před vydáním rozhodnutí vyžádat aktuální výpis z evidence Rejstříku trestů, který by se týkal žalobce. To však také odvolací správní orgán učinil a ve správním spise se výše uvedený výpis, který byl vyžádán den před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí, nachází. V odůvodnění pak odvolací správní orgán tuto skutečnost na str. 5 konstatoval a zároveň uvedl, že žalobce v době rozhodné pro posouzení žádosti i následného odvolání má záznam v evidenci Rejstříku trestů (str. 4). Soud na základě uvedeného neshledal námitku žalobce důvodnou.

Žalobce dále namítal, že nesprávně byl posouzen dopad rozhodnutí na jeho soukromý a rodinný život, zejména na společný život s jeho manželkou, když odvolací orgán bez dalšího pouze na základě rozdílných adres pobytu žalobce a jeho manželky vyvodil, že nevedou společnou domácnost a žádné jiné šetření v této věci správní orgán neprovedl.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že při vydání rozhodnutí rovněž posoudil přiměřenost dopadu vydaného rozhodnutí k žalobcovu soukromému a rodinnému životu. Za účelem zjištění skutečného stavu věci bylo provedeno šetření v dostupných informačních systémech a bylo zjištěno, že manželka žalobce má na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt s poslední prodlouženou dobou platnosti pobytu do 2.3.2012 za účelem výkonu manažer-úcast v právnické osobě. Z uvedeného je

podle správního orgánu I. stupně zřejmé, že se jedná o samostatně výdělečnou osobu. Odvolací správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že spisovým materiálem bylo prokázáno, že manželka žalobce je vedena v žádostech žalobce o povolení k pobytu jako žena v domácnosti žijící na území domovského státu. Podle odvolacího správního orgánu lustrací v evidenci CIS bylo zjištěno, že paní O. má povolený pobyt na území České republiky za účelem výkonu manažer-účast v právnické osobě od 3.3.2008. Po celou dobu pobytu je pak hlášena na jiných adresách, než žalobce, a proto měl odvolací správní orgán za to, že manžele nespojuje na území České republiky společná domácnost.

V dané věci tedy správní orgán zjistil rozpory v podaných žádostech žalobce o povolení k pobytu a evidenčními zjištěními, nicméně těmito rozpory se pak dále nezabýval, nevyslechl např. žalobce ani jeho manželku ohledně vedení jejich společné domácnosti, neučinil žádná místní a další šetření v této věci. Dle názoru soudu tedy nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, přičemž v obou rozhodnutích navíc pak rovněž chybí závěr o tom, proč předmětná rozhodnutí nebudou mít dopad do soukromého a rodinného života žalobce. Soud shledal tedy výše uvedenou námitku žalobce důvodnou.

Vzhledem ke shora uvedenému rozhodl soud bez nařízení jednání tak, že žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. zrušil a dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 5.808,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., vč. částky odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.) ve výši 1.008,- Kč. Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Praze dne 26. listopadu 2014

**JUDr. Slavomír Novák v.r.**  
předseda senátu

za správnost vyhotovení:  
Simona Štěpinová